

FOC I LLOC**Salvem la Natura**

DELFI

ROCA

Tradicionalment s'ha parlat dels tres àmbits que conformen la nostra societat: el social, l'econòmic i el mediambiental. Es deia que a la intersecció dels tres es trobava el desenvolupament sostenible. Actualment, en temps de pandèmia, veiem que només es contempen dos àmbits: el sanitari i l'econòmic. El social i el mediambiental han saltat pels aires degut a l'emergència. És natural, diuen algunes veus resignades. Doncs cal dir ben alt i ben fort que cap d'aquestes dues premisses, la del desenvolupament sostenible i la de la pandèmia, es poden acceptar sense tindre en compte el rol de la Natura en les nostres vides i en les nostres decisions. Les nostres accions només podran fructificar quan el desenvolupament social, l'econòmic i el sanitari es realitzin dins l'àmbit mediambiental. Estem comprovant, sense cap mena de dubte, que quan superem els límits naturals les conseqüències són mortíferes. Fins avui el país ha optat per un model de desenvolupament extractiu, que s'ha anat menjant el medi natural. Ha estat, és, un model urbanístic que s'ha mostrat nefast. Aquest desenvolupament incontrolat ja ve de lluny. Per exemple, durant un congrés celebrat a Andorra l'any 1959, l'urbanista català Manuel Baldrich Tibau va proposar tres accions immediates: que les construccions històriques tinguessin un entorn de protecció, que es preservessin les lleres dels rius com a espais socials i que calia evitar que la Valira acabes sent una claveguera. Tres propostes del tot raonables per un petit país com aquell, que seixanta-dos anys després encara esperem. Per això són d'admirar les recollides de signatures a favor del medi natural que es fan periòdicament. Però de poc serviran si abans no som capaços de posar-nos d'acord en alguns temes cabdals. Acordar sempre és el primer pas per dur a terme qualsevol empresa. Hem de deixar de banda les petites diferències i fer un front comú per poder-se enfrontar a un model econòmic expansiu, devorador d'espais i recursos naturals. Per això, cal primer acordar, i a continuació incorporar en el nostre si personal i col·lectiu que la Natura és la base sobre la qual descansa la nostra existència. Quan ho fem celebrarem la vida, cada dia. Perquè la vida és el bé més preuat. Cada segon de vida és un regal. Hem de ser prou valents per acceptar-ho i aplicar-ho. Perquè la Natura és la vacuna a tots els nostres mals.